

[Ministeren for kulturelle anliggender]

meget få penge afsat – jeg vil ikke bestride hr. Bernhard Baunsgaards oplysninger, naturligvis ikke – men jeg vil godt sige, at de bliver til gengæld udnyttet i en forbløffende grad, så man næsten skulle tro, de samme penge blev brugt adskillige gange. Dertil kommer nok også nogle kommunale tilskud. Der er ifølge denne lille bog 52 grupper, der tager rundt i landet i turnerende teater. Det behøver ikke at være eksperimenterende det hele, o.k., men så er der til gengæld også forestillinger på de stationære teatre, som hr. Bernhard Baunsgaard nok alligevel vil omtale som eksperimenterende. Jeg vil bare nævne det, for at hele debatten ikke skal virke, som om man kun har et kongeligt teater og så et par landsdelsscener og så et eller andet, der vist nok rejser rundt. Der er faktisk mange grupper i gang. De kunne sikkert bruge det dobbelte antal kroner, det tvivler jeg ikke om, men de er der altså.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ja, de er der, bestemt – og heldigvis. Men man bliver nu ikke eksperimenterende, fordi man er opsøgende teater.

Må jeg ikke, når vi kommer ind på litteratur, vi bør læse, anbefale, at man læser bogen »Styr på teatret« af Jørgen Langsted, der er lektor i dramaturgi ved Århus universitet. Det er fra ham, jeg har oplysningerne. Ministeren bestred ikke, at det til det eksperimenterende teater drejer sig om foreløbig én tredjedel af én pct. af det, der bruges til teater af offentlige og private i dette land.

Ole Espersen (S):

På i alt fald ét område har vi oplevet en blomstringsperiode i de i øvrigt så vanskelige 1970'ere. Teaterlivet har udfoldet sig som aldrig tidligere. Det har været teatre af meget forskellig slags. Store og små. Etablerede og mindre etablerede. Faste og turnerende. Børne-, voksen- og inden for beskedne rammer også eksperimenterende teatre. Det skyldes, at befolkningen har haft og har vist et behov for disse kulturelle oplevelser. Det er i øvrigt det, som ministeren lige erkendte. Den megen interesse i dagspressen, radio og TV omkring teatret skyldes jo ikke alene, at teatermedarbejdere og fagforeninger skriver og udtaler sig. Det skyldes, at der simpelt hen er

en stor interesse hos folk. Men disse mange oplevelser skyldes bestemt også engagerede teatermedarbejdere i bredeste forstand.

Imidlertid er årsagen nok også, at vi har haft en teaterlovgivning, en levende teaterlovgivning, der har fulgt med udviklingen, som har støttet og opmuntret et alsidigt udbud af initiativer.

Der er nu snart gået 5 år siden sidste revision. Det levende teaterliv forudsætter fortsat liv i loven, og det vil forslagsstillerne medvirke til. Her taler jeg om det forslag, som vi har stillet sammen med SF og VS. Den tidligere kulturminister nedsatte et teaterlovsudvalg, som knap nok nåede at komme i arbejde, inden den nuværende kulturminister afskedigede det. Det beklager vi, og vi er et flertal i folketinget, der har bedt kulturministeren genbeskikke dette udvalg. Afskedigelsen har gjort den delrevision, som vi har ønsket at medvirke til, vanskelig. Derfor er det muligt, at der er lovtekniske problemer i vores forslag, men dem går jeg ud fra at vi kan få ministerens bistand til at afhjælpe.

Det er imidlertid allerede nu nødvendigt at justere for at imødekomme de væsentligste akutte behov for at bevare og videreudvikle den meget vigtige del af vort kulturliv, som teatrene er. Det er en vigtig del af vort kulturliv, også fordi hele kvaliteten af vores mere seriøse tilbud i TV og radio, film, video osv. i høj grad er afhængig af så mange levende produktionsmiljøer som muligt. Jeg tror, de færreste gør sig klart, hvor betydningsfuldt teaterlivet er i den forbindelse.

I nedskæringstider kan det være fristende først at kaste sig over det mindst etablerede. Det vil oftest være dér, man får mindst vrøvl. Vort forslag til en ny teaterlov har på denne baggrund, som jeg her har nævnt, et dobbelt sigte. Vi vil sørge for, at lovgivningen lever harmonisk, udvikler sig harmonisk med det virkelige liv inden for teatrets verden i stedet for at komme til at virke hæmmende og begrænsende.

Vi vil dernæst sikre tilbuddet til børn og unge, øge muligheden for det alternative og eksperimenterende, som kan skabe nyt liv og tilføre nye impulser til det bestående. Vi er lige så interesseret som ministeren i fleksibilitet, og det er baggrunden for, at det, ministeren efterlyser inden for landsdelsscenerne, skam også er med i vores forslag, i forslaget § 11.